

Den royale forbindelse

Tekst: Ole Geert Dam

Billeder: Ole Geert Dam + diverse

Som det er almindelig kendt, døde den engelske dronning Elisabeth den anden den 8. september 2022. Hun blev 96 år gammel og havde regeret det engelske rige lige siden 1952, da hendes far døde den 6. februar 1952. Dronning Elisabeth den anden blev dog først officielt kronet til ny dronning 2. juni 1953. Helt officielt nåede Dronning Elisabeth at have regeret det britiske imperium 70 år,

Foruden Dronning Elisabeth var elsket af den britiske befolkning, var hun også meget kendt for sin store interesse for jagt og friluftsliv ligesom hun var kendt som stor dyreven. Hendes store interesse for jagt- og fritidsliv blev især dyrket på de 3 godser som var i privateje af Dronningen og hendes familie. Alle kender Windsor Castle som er beliggende vest for London. Men også Balmoral Castle i Skotland er kendt blandt mange ligesom det tredje sted, Sandringham House, som er beliggende i Norfolk tæt ved byen Kings Lynn i det sydøstlige hjørne af England er verdensberømt.

Dronningen har altid haft ansat professionelt jagtvæsen på alle 3 godser. Balmoral blev først og fremmest brugt til dyre- og grousejagt ligesom den royale familie altid kunne slappe ekstra af her, fordi Balmoral lå gemt langt væk i det skotske højland, hvor de engelske journalister ikke kunne komme tæt på. Det var da også på Balmoral, at dronningen opholdt sig da hun døde.

Både på Windsor og Sandringham blev især fasan- og agerhønsjagten dyrket i fulde drag, men en ekstra stor kærlighed havde dronningen til Sandringham, hvor man traditionelt altid har afholdt juleaften ligesom dronningen på Sandringham havde en berømt hundekennel ligesom hun her havde opdræt af heste.

Balmoral Castle i Skotland

Sandringham House beliggende i Norfolk

Dronningens officielle kennelnavn var faktisk "Sandringham", og det er også med Sandringham som udgangspunkt, at dronningen igennem rigtig mange år har støttet hundesporten i England, og især de engelske jagthunderacer Labrador (Retrievere) og både Springer og Cocker Spaniels, har nydt rigtig godt at dronningens store støtte for hundesporten. Der er således afholdt adskillige Championships på Sandringham og det var efterhånden blevet en fast tradition, at Dronning Elisabeths ynglingsrace (Cockerne) hvert 5. år bliver inviteret til Sandringham for at afholde deres Championship. Men også Windsor Castle har afholdt både Retriever- og Spanielchampionchip. Senest blev Cockernes Championship afholdt på Windsor i januar 2022.

Som altid, når Dronningen inviterede racerne til at afholde almindelige prøver eller championships, så var prøverne gratis. Dronningen sponserede selve jagten.

Sandringham House

Sandringham er, som nævnt, beliggende i Norfolk ved byen Kings Lynn, og har været i den engelske royale families eje i 4 generationer.

I 1863 tog den første kongelige Sandringham i besiddelse. Det var den daværende Prins of Wales (senere Kong Edward den 7.) som flyttede til Sandringham med sin nye hustru prinsesse Alexandra af Danmark.

Da de flyttede ind var Sandringham noget mindre end det er i dag, men de tilbyggede hurtigt 2 nye floje (huse). Det var York Cottage som blev bygget til gæstefløj og Park House som blev bygget som bolig for tjenestefolket.

Park House blev senere udlejet til den senere meget kendte Spencer familie, og var samtidig fødestedet for Lady Diana. Den senere kronprinsesse som blev skilt fra Prins Charles og døde under mystiske omstændigheder i 1997. Det daværende hovedhus på Sandringham blev tidligt revet ned, og genopbygget i 1870 i en mere moderne udgave, og siden den tid, har Sandringham været et meget yndet opholdssted for den kongelige familie.

Sandringham er beliggende langt væk fra den offentlige "hurlumhej", og her har den kongelige familie virkelig mulighed for noget privatliv, og her er rige muligheder for at udøve diverse fritidsinteresser.

Sandringham bliver hovedsagelig brugt af den kongelige familie som rent rekreativt opholdssted, hvor jagtens glæder dyrkes i fulde drag, både af familien selv, men også af mange inviterede venner og gæster. Det er ligeledes en fast tradition, at julen holdes på Sandringham.

Sandringham er i dag et moderne gods som (efter danske forhold) er stort, nemlig på 20.000 acres (hvilket svarer til ca. 8.000 hektar). Området består hovedsageligt af skov og engarealer samt en stor park, der for visse deles vedkommende har offentlig adgang. Sandringham huser bl.a. en stor del af de kongelige hestestalde, og som tidligere nævnt også

den kongelige kennel Sandringham. Kennelen huser normalt ca. 25 hunde. Hovedsagelig Labradors, men også Springer - og Cocker Spaniels, og bemærkelsesværdigt er det, at uanset race drejer det sig, for alle hundes vedkommende, udelukkende om hunde af rent jagtlig afstamning. Altså hvad vi benævner F.T. Spaniels og formel 1 Labradors.

Dette er især bemærkelsesværdigt fordi den engelske dronning samtidig var protektor for Den Engelske Kennel Klub. Dog skal det bemærkes, at dronningen også har stor lidenskab for hunderacen Corgi. En hunderace som holdes som rene familiehunde af kongehuset.

Starten på Kennel Sandringham

Den royale familie har i flere generationer interesseret sig for Labradors, men tidligere udelukkende for Labradors som udstillings- og kæle hunde, og der berettes om, at helt tilbage i 1916 udstillede den daværende Kong George V

en labradortæve på Crufts.

Kort efter Elisebeth den anden, var tiltrådt i sit embede i 1953, fik hun den ide, at hun ville opbygge en kennel på Sandringham, og i modsætning til hendes forfædre ønskede hun, at opdrættet udelukkende skulle baseres på hunde af rene jagtlinier.

Hundene skulle især bruges på de kongelige jagter, hovedsageligt på Sandringham, men også på Windsor og Balmoral.

Den første Labrador af ren jagtstamning, som blev født på Sandringham var Sandringham Mint, som blev født i 1953. Mint vandt i 1956 2 åben klasse markprøver, og opnåede senere udemærkelser i vinderklassen. Mint var ligeledes en succesrig avlstæve for dronningen.

Især Mints succes gav Dronningen "blod på tanden", men hun var godt klar over, at skulle

Et sjovt billede taget af Dronning Elisabeth og Bill Meldrum, hvor det kunne se ud som om, at de er ude og træne hunde sammen. Bill står i hvert fald klar med en dummyskyder.

kennelen blive en succes, måtte hun have assistance af en ekspert på området.

Eksperten skulle ikke alene vide en masse om avl og opdræt, men også være en anerkendt og meget dygtig hundetræner. Dronningen ønskede simpelthen at have dygtige og veltrænede hunde til rådighed på jagterne og hundene skulle helst være af eget opdræt.

Efter længere tids søgen fandt dronningen manden hun søgte. Han passede perfekt til den profil, som dronningen havde opstillet, og han var allerede anerkendt som værende en fremragende træner og hundefører. Valget faldt på en skotte ved navn Bill Meldrum.

Bill Meldrum

Bill Meldrum startede sin karriere som skytte på Leslie House Estate i Fife Skotland. Foruden at være en dygtig skytte, var Bill også anerkendt som en fremragende hundetræner og hundefører, og han var samtidig en ivrig deltager på især Retriever markprøver med flere succeser bag sig. Bill havde lært alt om hundene gennem sin far, som også var herregårdsskytte og meget kendt opdrætter og fører af Labradors.

Men tilbage til Bill Meldrum. Først i 1960'erne var hans mest kendte hund labradoren F.T.Ch. Glenfarg Skid, som han vandt Det Engelske Retriever Championship med i 1963. Kort tid efter sin sejr på Retriever Championship i 1963, modtog Bill Meldrum en royal invitation, om sammen med sin familie, at komme til Sandringham med henblik på fastansættelse som Dronningens hundemand som så samtidig skulle styre hele kennel Sandringham. Dette meget fristende tilbud betød, at Bill, og hans kone i 1964 ankom fra det høje Skotland til det sydøstengelske Norfolk, for at se nærmere på forholdene.

Efter Bill var vist rundt, og havde set de forhold de blev tilbudt at leve under, havde Bill efterfølgende et møde med dronningen, og hun spurgte ham straks, om han var interesseret i at sige ja til stillingen. Til dronningens store overraskelse, afslog Bill hendes tilbud, med den begrundelse, at han ikke følte han kunne byde sin kone og 2 børn, at de skulle leve under så dårlige forhold, som dem de blev tilbudt at bo under. Alle tilstedeværende, var lidt chockerede over Bills afslag til drømmejobbet, men til stede var også dronningens mand, Prins Phillip, og prinsen skar igennem, og lovede på stedet, at de ville bygge helt nye og perfekte forhold til Bill og hans familie og samtidig også modernisere og ordne kennelforholdene generelt. Dette betød, at Bill straks sagde ja til stillingen.

Bill forstod til fulde at leve op til dronningens forventninger, og udover at opbygge kennelen, og sørge for, at den royale familie havde veltrænede hunde til rådighed på jagterne, fik Bill også tid til at føre dronningens hunde på markprøver.

Sandringham opdrættet

Den første Labrador, som Bill havde succes

Et nu legendarisk billede fra 1970'erne. Bill Meldrum og hans kone Annie fotograferet på en markprøve med den verdensberømte Labradorhan F.T.Ch. Sandringham Sydney

Anni og Bill Meldrum gik på pension i 2002. Ovennævnte billede er taget efter, og det var helt naturligt, at Bill og Anni blev boende på Sandringham for at nyde deres otium.

med, ejet af dronningen, var tæven Sherry of Biteabout. En tæve købt udefra efter Bill's tidligere championshipvinder, Glenfarg Skid. Sherry blev F.T.Ch. i 1966, og blev samtidig en betydningsfuld avlstæve.

Den næste succesrige hund, var Sandringham Slipper, og hun var af eget opdræt, igen med F.T.Ch. Glenfarg Skid som far.

Slipper satte i 1968 en bemærkelsesværdig rekord, idet hun i løbet af 10 dage debuterede på markprøver med 2 x 1. vinder i åben kl. hvorefter hun, også indenfor de 10 dage, nåede at deltage på 2 vinderklasser, hvor hun også opnåede 2 z 1. vinder, og blev derefter F.T.Ch. på rekordtid.

Slipper deltog også på Retriever Championship i 1968 med en 4. vinder og året efter blev hun 2. vinder.

Ialt 7 labradors fra Kennel Sandringham trænede og førte Bill frem til Field Trial Championat. Især en af dem blev nærmest verdensberømt.

Det var den gule hanhund F.T.Ch. Sandringham Sydney som foruden en fremragende markprøvekarriere også blev en meget benyttet avlshan endog med succes, idet Sydney blev far til flere champions, bl.a. Sandringham Salt, som Bill også førte til Championat.

Sydney blev født i 1970, og var netop efter Sandringham's første succesrige tæve F.T.Ch. Sherry of Biteabout. Sydney startede sin markprøvekarriere i 1972 og vandt adskillige markprøver helt frem til 1976. Sydney blev også berømt udenfor hundeverdenen, idet engelsk TV på et tidspunkt producerede en TV udsendelse udelukkende om ham.

Andre har også haft succes med Sandringham opdrættet, bl.a. kan nævnes den meget kendte David Garbutt, som startede sin meget succesrige karriere med Sandringham Magpie, som han gjorde til F.T.Ch., og som blev stammomeren til hans meget kendte Kennel Pocklea (tidligere Pocklington).

Magpie er bl.a. mor til Davids championshipvinder 1981 F.T.Ch. Pocklington Glen og er oldemor til hans verdensberømte F.T.Ch. Pocklea Remus, som foruden at vinde Retriever Championship i 1991, også er den mest benyttede og succesrige avlshan i nyere tid. Sandringham Magpie er også oldemor til en anden Championshipvinder (1988) nemlig F.T.Ch. Pocklea Tide of Middlegate.

Nu er englænderne meget traditionsbundne, og man udviser stor ærbødighed og respekt omkring de kongelige - dette har bl.a. udmøntet sig i den pudsige regel, at når en af Sandringham hundene, ført af Bill Meldrum, stillede på en markprøve, fik den altid katalog nr. 1 - den var altså altid først startende hund. Man fandt, at man på den måde viste den største respekt for dronningen og hendes hunde.

Nye udfordringer

Fra 1964 til 1983 beskæftigede Bill Meldrum sig udelukkende med hundene, men i 1983 tilbød dronningen ham, at blive overskytte på Sandringham samtidig med han stadig skulle

The Retriever Championship 1987 blev afholdt på Sandringham. Dronning Elisabeth overrækker vinderpokalen til John Halstead, som dette år vandt for 3. gang i træk med F.T.Ch Breeze of Drakeshead. En rekord som aldrig siden er blevet slået.

Kennelen på Sandringham har altid været mest kendt for sine Labradors, men kennelen har også altid indeholdt både F.T. Cocker og F.T. Springer Spaniels.

paske og træne hundene.
Igen en udfordring som Bill ikke kunne sige nej til.

Dronningen ønskede et jagtvæsen opbygget udelukkende på vilde fugle. Hovedopgaven var simpelthen at skabe en jagt som ikke var baseret på udsatte fugle, men udelukkende på de fugle naturen selv kunne producere. Bill's fordel var jo selvfølgelig, at de økonomiske ressourcer, til at løse opgaven, var til stede, men alligevel var det en stor opgave, som han, naturlig nok, ikke kunne klare ene mand. Titlen overskytte betød, at Bill havde en del skytter under sig - helt nøjagtigt 11 mand, som udover Bill, udelukkende havde til opgave at passe og pleje jagten og fuglene.

En anden fordel englænderne har, når de skal løse en sådan opgave er, at der i England ingen regler er for bekæmpelse af rovdyr, så man kan nemt forestille sig, hvor travlt disse 11 mand har haft, især før og under ynglesæsonen.

Det er klart, at når man vælger udelukkende kun at have vilde fasaner, vil der gå nogle år, før der er opbygget en rimelig bestand, men efterhånden fik Bill også løst denne opgave til dronningens fulde tilfredshed.

Jagtvæsenet

Hvor godt opgaven efterhånden er løst, fortæller det årlige afskydningsantal af fasaner om. Igennem snart mange år har man på Sandringham skudt mere end 10.000 fasaner og 10.000 agerhøns pr. sæson. Dette voldsomme antal skydes udelukkende af den kongelige familie og deres gæster. Der er ingen salgsjagter på Sandringham.

Hvert år afholdes et antal markprøver på Sandringham, og prøverne er vel at mærke sponsoreret af den engelske dronning.

Der har gennem tiderne også været afholdt adskillige championships på stedet. Både Retrieverne og Spaniels har nyt godt af dronningens store interesse og gavmildhed overfor racerne. Jeg har selv overværet to Retriever Championships på Sandringham, og det var meget bemærkelsesværdigt, at dronningen selv deltog som tilskuer begge dage (fra morgen til aften), på trods af et kraftigt regnvejr hele den ene dag.

Med hendes status kunne hun nemt havde ladet sig transportere rundt pr. bil, men nej hun gik til fods i roerne begge dage sammen med måske 200-300 tilskuere.

Ligeledes forestod hun præmieoverrækkelsen, som den ene gang foregik udenfor et telt, den anden gang på en ladvogn.

Besøg på Kennel Sandringham

Adgang for offentligheden eller interesserede til kennelen på Sandringham, kan lade sig gøre, men efter sigende skulle det have været meget besværligt.

Efter hvad jeg har hørt, var det noget med at fremsende en skriftlig ansøgning lang tid i forvejen, så kan det måske være der er en mulighed.

Jeg har en gang været så heldig at få lov til at

Efterfølgeren som overskytte på Sandringham, efter Bill Meldrum gik på pension i 2002, blev David Clark, som inden da, havde været ansat som en af 11 almindelige skytter under Bill Meldrums ledelse. Det var naturligt, at hundene på Sandringham herefter blev fordelt mellem David og de øvrige skytter, hvorfor der ikke blev ansat nogen egentlig efterfølger som hundemand.

Som en fast tradition blev, Cockerne hvert 5. år inviteret til at afholde deres Championship på Sandringham, vel at mærke altid betalt af dronningen. De 2 ovenstående billeder er venstre fra 2013 og højre 2018. Begge gange forestod Dronning Elisabeth præmieoverrækkelsen ligesom hun i 2018 også var ude for at se en del af prøven. Begge billeder, som er taget af artiklens forfatter, viser hvor tæt det var muligt at komme på Dronningen, uden indblanding fra sikkerhedsfolk. På billederne er dronningen henholdsvis 87 og 92 år gammel og det pudsige var, at hun selv kørte sin store Range Rover rundt i terrænet. En sjov historie var, at umiddelbart efter billedet til venstre blev taget, nåede dronningen frem til sin parkerede bil. Bag hende fulgte 2 unge sikkerhedsfolk, og med et tegn til begge, hoppede de ind på bagsædet, hvorefter dronningen selv satte sig på forsædet, og selv kørte bilen derfra med de 2 unge fyre siddende på bagsædet.

se kennelen, og det var et besøg jeg aldrig vil glemme.

Tilbage i oktober 1986 var jeg i England sammen med en bekendt, bl.a. for at se på hunde og markprøver.

Vor vej gik også til Sandringham, fordi vi skulle besøge Tony Parnell. Tony var dengang dronningens arrangementchef på Sandringham og samtidig var han en kendt Labradoropdrætter under kennelnavnet Blackharn.

Da vi havde været ved Tony er par timer, og set hans hunde, spurgte vi forsigtigt om det mon var muligt, at få lov til at se den royale kennel. Tony tvivlede, fordi der havde været jagt hele dagen på Sandringham, men han ville gøre et forsøg.

Han ringede til Bill Meldrum, og til vor glæde og overraskelse blev vi inviteret af Bill, forudsat det ikke tog for lang tid.

Vi kørte straks til Bill Meldrum, og jeg husker det stadig meget tydeligt.

Klokken var hen ad seks om aftenen, og det var allerede mørkt. Vi bankede på, og ud kom Bill Meldrum.

Man kan ikke undgå andet end at blive lidt imponeret af ham. Bill er omkring 2 meter høj og har en fantastisk udstråling af ro og venlighed, og selv om han havde været på jagt hele dagen, og netop var vendt hjem, lignede han en der lige var trådt ud af badet.

Bill bød os velkommen og førte os venligt hen til en port i en stor mur som var bygget ved siden af hans hus.

Da Bill åbnede porten, og tændte for projektørlysene mødte os et syn jeg aldrig vil glemme. Her var en gårdsplads på ca. 2 tønder land. Pladsen var omkranset af en ca. 4 meter høj muret mur i røde sten.

Bunden af gårdspladsen bestod af græsplæner som lignede noget der var klippet med en neglesaks. Imellem plænerne var der støbt gangstier i beton, og her var hundegårdene også.

De 2 tønder land gårdsplads var badet i et projektørlys, der kunne gøre enhver rockscene misundelig.

Alt var spulet og i perfekt stand. Ikke et spindelvæv og ikke et hundehår var at se nogen steder. Ingen hundelorte, ingen lugt af hundetis, ikke en hund sagde en lyd - ja man skulle ikke tro der var hunde til stede.

Men det var der. Jeg talte dem ikke, men jeg vil gætte på ca. 25 stk. Flest Labradors, men også Springer og Cocker Spaniels.

Hver hund havde sin egen kennel. Hver kennedel bestod af et mindre træhus, med en overdækket lille løbegård foran.

Da vi kom nærmere kunne vi se, at der var et lille messingskilt påsat hver hundegård. Her stod hundens navn samt hvem af den royale familie som ejede hunden, og derved brugte den på jagt.

Det var dybt imponerende, og til slut viste Bill os nogle store messingskilte, som var monteret på den store røde mur som omkransede kennelpladsen.

Disse skilte bar et hundens navn samt en fødsels- og dødsdato. Skiltene var sat op til ære for de bedste hunde der havde været på kennel Sandringham.

Det var desværre forbudt at fotografere på

kennelområdet, men selvom vi meget gerne ville have taget billeder, havde denne oplevelse for evigt printet sig ind i vore hjerner.

Dronningen og hundene

Dronningen har altid været dybt involveret i kennelen, og alle hvalpe der er blevet født på Sandringham er blevet navngivet af hende selv.

Hun var også med i planlægningen af hvalpekuld, og opholdte sig i øvrigt meget sammen med hundene når hun var på Sandringham. Bill Meldrum ynder at fortælle, at han altid vidste hvornår dronningen ankom til Sandringham.

Han påstod, at så snart dronningen var ved Sandringhams hovedindgang begyndte hundene at gø, selvom afstanden mellem kennel og hovedindgang var flere kilometer.

Bill Meldrum fortæller også, at dronningen kunne være blevet en fremragende hundetræner og -fører, såfremt der havde været mulighed for dette.

På jagterne på Sandringham yndede dronningen at stå bag ved skytterne for at apportere med nogle Labradors, men hun gik også tit med i drevet med en Cocker Spaniel.

I 2002 trådte Bill Meldrum tilbage som overskytte på Sandringham og gik på pension efter næsten 40 års tro tjeneste hos dronning Elisabeth.

I øvrigt er Bill Meldrum stadig levende og nyder sit otium på Sandringham. Sidst man officielt hørte om ham, var i forbindelse med Prins Phillips død i 2021, her lavede BBC et større

interview med ham omkring hans forhold til Prins Phillip. Et interview som stadig kan findes på interenet, og selv om Bill Meldrum på dette tidspunkt må være oppe i en høj alder, så virker han stadig meget åndsfrisk og på trods af, at han har boet og levet i det Sydøstlige hjørne af England i 64 år, er der ingen tvivl om han er af skotsk fødsel.

Bills pension i 2002 betød også et stop for det egentlige opdræt på Kennel Sandringham og det blev også afslutningen på Sandringham Retrievers deltagelse på markprøver. Der blev ikke udnævnt nogen ny kennelmand, men hundene blev fordelt til den nye overskyttede David Clarke og hans 11 underskytter.

Dronningen og Spaniels

Den royale kennel Sandringham, bestod som tidligere nævnt for det meste af Labradors, men kennelen havde også altid Spaniels. Disse Spaniels blev trænet af Bill Meldrum, så de var klar til den royale familie, når de skulle på jagt på Sandringham, men modsat Labradors, blev hverken Springerne eller Cockerne ført på markprøver ligesom der heller ikke var noget egentligt opdræt af Spaniels.

Dette blev der ændret på i 2013. The Cocker Championship blev dette år afholdt på netop Sandringham, og undertegnede var så heldig at være til stede på dette Championship. Under præmieoverrækkelsen, som Dronningen igen forestod, fik Dronningen, som tak for sin gæstfrihed, foræret en lille sort Cocker tævehvalp af

Under præmieoverrækkelsen på The Cocker Spaniel Championship 2013, afholdt på Sandringham, fik Dronning Elisabeth, som tak for sin gæstfrihed, foræret en lille sort Cockerhvalp af arrangørerne. Navnet på hvalpen var Mallowdale Diamond: Som det fremgår tydeligt af billedet, var Dronning Elisabeth begejstret for gaven.

arrangørerne, The Kennel Club.

Hvalpens navn var Mallowdale Diamond, og som det fremgår af kennelnavnet, var Diamond opdrættet hos Ian Openshaw og forældrene var FTCh Chyknell Gold Star - FTCh Mallowdale Kim.

Det var meget tydeligt, at dronningen var meget glad for sin gave, og ca 6 måneder senere, blev hvalpen sendt retur til Ian Openshaw, med det formål, at den skulle trænes og føres på markprøver af Ian Openshaw, dog selvfølgelig stadig ejet af Dronning Elisabeth.

Det er næste overflødigt at nævne, at selvfølgelig blev Diamond en succes på markprøver, og meget hurtigt blev hun også Field Trial Champion.

Ian selv havde faktisk høje tanker omkring Diamond og hendes kvaliteter, og da jeg besøgte ham umiddelbart efter The Cocker Championship i januar 2015, hvor han havde vundet med FTCh Mallowdale X-Factor, viste han mig Diamond, og fortalte, at han faktisk havde anset hende som sin største chance inden på The Championship. Problemet var blot, at han havde måttet melde hende fra deltagelse, p.g.a. løbetid.

Et nyt opdræt startes

Diamond succes betød selvfølgelig, at man også ønskede at avle på hende, og dronning Elisabeth var straks med på ideen, da Ian Openshaw foreslog, at lave hvalpe på Diamond. På daværende tidspunkt var Sandringhamopdrættet afsluttet en del år før, og derfor skulle der et nyt kennelnavn til. Jeg skal være ærlig at sige, at jeg ikke ved, hvorfra kennelnavnet Wolferton stammer, men det var ihvert fald det kennelnavn man blev enige om, at stambogsføre Diamond hvalpe under.

Det første kuld hvalpe, fik Diamond i 2017. Faderen til kullet var den kendte FTCh Endwood Cork. Fra dette kuld beholdte Dronningen (og Ian Openshaw) selv en rød tæve, som fik navnet Wolferton Drama, og hende vil vi selvfølgelig vende tilbage til.

Diamond fik yderligere 2 kuld hvalpe. I 2018 hvor faderen var FTCh Kingcott Robson og igen i 2020, hvor faderen var FTCh Mallowdale Quad. Hvalpe fra disse 2 kuld, har vi intet hørt om indtil videre, men det kan sagtens komme endnu.

Men tilbage til ovennævnte Wolferton Drama, for hun viste sig straks at være et kæmpe talent, og allerede i hendes første markprøvesæson blev hun F.T.Ch.. og sæsonen endte med et bestået på the Cocker Championship. Sæsonen 2021 gjorde hun det ligeledes fremragende. I december måned blev hun 2. vinder på Irsk Cocker Championship og sandelig om ikke kronen på værket blev opnået i januar 2022, hvor hun vandt Det Engelske Cocker Championship.

Det helt særlige ved dette Championship og sejren, var, at det blev afholdt på Windsor Castle, som jo netop ejes af Dronning Elisabeth. Dronningen kunne desværre ikke selv forstå præmieoverrækkelsen, som i stedet var over-

Når vi taler om Ian Openshaw er det næsten overflødigt at nævne, at dronningens gave fra The Championship i 2013, Cockertæven Mallowdale Diamond, også blev en stor succes på markprøver, og Dronningen kunne for første gang stå som ejer af en Field Trial Champion Cocker i 2014.

FTCh Wolferton Drama, opdrættet og ejet af Dronning Elisabeth, blev meget hurtig FTCh med Ian Openshaw som træner og fører.

ladt, til Dronningens yngste søn, Prins Edward. Men en helt specielt dag var det, at Dronningens eget opdræt, ejet af hende selv, vandt The Championship på hjemmebanen. Det var ikke noget at sige til, at Dronning Elisabeth efter sigende, blev begejstret for denne succes for selv om hun havde opdrættet jagthunde i 58 år og ejet samme i lige så mange år var, dette hendes aller første sejr på The Championship.

Fremtiden?

Hvad ingen kunne vide, da man afholdte The Cocker Spaniel Championship på Windsor Castle den 3. og 4. januar 2022, var at Dronning Elisabeth ca. 9 måneder senere skulle afgå ved døden efter kort tids sygdom 96 år gammel.

Dronningen havde gennem helt sit liv, været en meget stor støtte for jagthundesagen i England, og havde generøst afholdt mange almindelige markprøver og Championships for Retrievere og Spaniels på hendes besiddelser, henholdsvis Sandringham og Windsor, altid sponsoreret af hende selv, og hvis hun havde muligheden, var hun altid selv til stede både under prøverne, men som oftest til præmieoverrækkelserne.

Ian Openshaw har adskillige gange fortalt, at han betragtede det som en meget stor ære at træne og føre Dronningens Cockere på marprøver og samtidig forestå opdrættet, hvad fremtiden vil bringe, tror jeg ikke mange ved endnu, men det kan jo være, at dronningens ældste søn, nu Kong Charles, vil overtage hendes rolle - en ting er i hvert fald sikker, og det er, at ikke kun Kong Charles, men hele familien er meget interesserede jægere, så mon ikke de vil holde en eller anden form for kontakt til ikke mindst Spanielverdenen - vi har da lov til at håbe.

Æret været Dronning Elisabeth den andens minde.

Ian Openshaw, altid støttet af sin kone Wendy, betragtede det som en stor ære at få lov til at træne og føre Dronning Elisabeths hunde. Om det fortsætter vil kun fremtiden kunne fortælle.

Prins Edward stod for præmieoverrækkelsen, da FTCh Wolferton Drama, opdrættet og ejet af hans mor, Dronning Elisabeth, ført af Ian Openshaw vandt The Cocker Spaniel Championship den 4. januar 2022. - en meget smuk og værdig afslutning på et meget langt liv fyldt med hunde.